

KINH NHÂN DUYÊN QUANG MINH ĐỒNG TỬ

QUYỂN 4

Bấy giờ, Trưởng giả Quang Minh làm các việc từ thiện ban phát những lợi lạc với mọi người, nhưng không cho các người thân thuộc biết, làm xong việc, ông âm thầm đến chỗ Phật. Đến rồi, đầu mặt sát đất lễ chân Thế Tôn và bạch:

–Xin Phật Thế Tôn ban cho con được lợi lành. Con muốn xuất gia, ở trong pháp Phật, thọ đầy đủ giới, làm Tỳ-kheo, tịnh tu phạm hạnh. Xin Phật mở lòng thương lớn thâu nhận con.

Phật bảo:

–Lành thay! Hãy đến trong pháp của ta và siêng tu phạm hạnh.

Phật vừa nói xong, râu tóc Trưởng giả Quang Minh tự nhiên rụng, thành tướng Tỳ-kheo, thân đắp y Tăng-già-lê, bưng bình bát.

Qua bảy ngày đêm, tâm ở trong sự suy nghĩ chân chánh sáng suốt tu phạm hạnh và những phép tắc oai nghi như người trăm tuổi hạ.

Phật đem y Tăng-già-lê che trên đỉnh đầu Tỳ-kheo Quang Minh, các căn đều vắng lặng, một lòng ở trong chánh pháp.

Bấy giờ, trong hư không có tiếng khen ngợi:

–Ở vào thời có Phật, Tỳ-kheo Quang Minh tròn đầy ý nguyện, lại phát sinh ý chí mạnh mẽ chắc chắn, xem xét năm đường sinh tử luân hồi, xoay vần chuyển động không lúc nào ngừng. Các nghiệp của chúng sinh mỗi loài khác nhau, hiện rõ trong sự sống chết. Chỉ có chánh pháp của Phật mới có thể giải thoát.

Quan sát vậy rồi thấy pháp bốn Đế, hiểu rõ sinh tử, xa lìa tưởng tham ái của ba cõi. Xem các vật báu vàng ròng cũng như đất bùn, dứt các phiền não, chứng quả A-la-hán, đều đầy đủ ba minh, sáu thông cao tốt không ai bằng, bay đi trên hư không tự tại như ý.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả tiếng khen và lợi dưỡng ở đời không tham đắm. Chư Thiên, Thích, Phạm đều đến cúng dường.

Khi ấy, các chúng Tỳ-kheo trong hội thấy sự việc này sinh lòng nghi ngờ, cùng bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Tỳ-kheo Quang Minh này vì nhân duyên gì khi chưa xuất gia, ở trong cõi người thọ hưởng được phước trời. Vào trong pháp Phật, vừa mới xuất gia liền trừ tất cả phiền não, chứng A-la-hán?

Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Tỳ-kheo Quang Minh này đời trước căn lành đã thuần thực, đã được lợi ích, chắc chắn như vậy. Cho nên Tỳ-kheo Quang Minh vì duyên thiện đó mà được quả như thế.

Các Tỳ-kheo nên biết! Các quả báo của nghiệp đều do nguyên nhân tự mình làm ra, không phải được thành tựu do địa giới bên ngoài, cũng không phải do đất, nước, gió, lửa, không phải được thành tựu do các uẩn, xứ, giới. Thiện hay ác đều do nghiệp của chính mình mà nhận lấy quả báo.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì các Tỳ-kheo nói kệ khen ngợi:

*Tất cả chúng sinh đã tạo nghiệp
Trải qua trăm kiếp cũng không mất
Đến một lúc nhân duyên hòa hợp
Sẽ theo đó nhận lấy quả báo.*

Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các ông lắng nghe! Tỳ-kheo Quang Minh do nhân duyên nơi đời quá khứ, cách đây chín mươi một kiếp, có Phật ra đời hiệu là Tỳ-bà-thi gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Đức Phật đó cùng với sáu trăm hai mươi vạn chúng Tỳ-kheo đi khắp trong thành của nước lớn Mãn-độ-ma-đế, rồi ở lại một nơi.

Vua của nước ấy tên là Mãn-độ-ma, rất tin chánh pháp, dùng chánh pháp trị nước. Đất nước rộng lớn, dân chúng hùng mạnh, giàu có, an ổn, không có các nạn bệnh khổ, đói khát, cũng không có chiến tranh oán hại, trộm cắp, sợ hãi. Muôn dân hòa thuận, đầy đủ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tướng thiện.

Trong thành ấy, có một Trưởng giả tên là Tích Tài, tin tưởng chánh pháp. Nhà giàu có, của báu vô lượng, ngang bằng Thiên vương Tỳ-sa-môn. Bấy giờ, Trưởng giả biết Như Lai Tỳ-bà-thi và chúng Tỳ-kheo đã đến trong thành, liền nghĩ: “Ta muốn mời Phật và chúng Tỳ-kheo để cúng dường các thức ăn uống và nhà ở trong ba tháng.” Nghĩ xong liền đến chỗ Phật, đầu mặt làm lễ dưới chân Phật, lui ra ngồi qua một bên.

Phật Tỳ-bà-thi liền tùy theo ý Trưởng giả chỉ dạy pháp thiện lợi, giảng nói các điều quan trọng.

Trưởng giả Tích Tài nghe chánh pháp rồi, từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa y phục ngay ngắn, chấp tay hướng về Phật và thưa:

–Bạch Thế Tôn! Nay con thỉnh mời Phật và chúng Tỳ-kheo đến nhà con. Con xin cúng dường trong ba tháng các thức ăn uống và nhà ở. Tất cả các nhu cầu đều cung cấp đầy đủ. Xin Phật mở lòng thương nhận lời con thỉnh mời.

Phật Tỳ-bà-thi im lặng.

Trưởng giả Tích Tài thấy Phật im lặng, biết Phật đã nhận lời, lòng rất vui mừng, đầu mặt lễ sát chân Phật, ra khỏi hội Phật, trở về nhà mình.

Lúc ấy, vua Mãn-độ-ma nghe Phật Tỳ-bà-thi và sáu trăm hai mươi vạn chúng Tỳ-kheo đến thành của nước mình, liền nghĩ: “Nay ta sẽ thỉnh mời Phật và chúng Tỳ-kheo về trong cung để cúng dường các thức ăn uống và nhà ở an cư trong ba tháng. Tất cả nhu cầu sẽ tùy theo mà cung cấp đủ.” Nghĩ xong, cùng quan hầu thân cận đến nơi Phật. Đến rồi, đầu mặt lễ sát chân Phật, rồi lui xuống ngồi một bên.

Lúc ấy, Phật tùy theo ý muốn, chỉ dạy pháp thiện lợi, giảng pháp chính yếu. Vua nghe rồi, từ chỗ ngồi đứng dậy, chấp tay hướng về Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn! Nay con thỉnh Phật và chúng Tỳ-kheo đến trong cung. Con xin cúng dường thức ăn uống trong ba tháng an cư. Tất cả nhu cầu ăn uống, y phục, thuốc thang, giường nằm, tùy theo đó mà cung cấp cúng dường đầy đủ. Xin Phật mở lòng lành thương xót nhận lời con thỉnh mời.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật bảo:

–Này đại vương! Ta đã nhận lời thỉnh mời của Trưởng giả Tích Tài trước rồi.

Vua thưa:

–Xin Phật đến cung, con xin cúng dường thức ăn uống. Con sẽ ra lệnh cho Trưởng giả Tích Tài.

Phật bảo:

–Đại vương! Theo pháp thì không nên làm trái lời đã thỉnh mời trước.

Vua Mãn-độ-ma đầu mặt lễ sát chân Phật Tỳ-bà-thi, rồi từ hội Phật trở về cung, rồi sai sứ đến nhà Trưởng giả Tích Tài, truyền lệnh vua:

–Ông nên biết! Vua đã thỉnh Phật Tỳ-bà-thi và chúng Tỳ-kheo trước. Ông có thể làm thức ăn cúng dường vào một ngày khác.

Trưởng giả Tích Tài nói với sứ giả:

–Xin vua xót thương, tôi đã thỉnh mời Phật và chúng Tỳ-kheo trước.

Sứ giả trở về tâu vua. Vua lại sai sứ đến nói với Trưởng giả:

–Nay ông ở trong nước ta, theo lý thì nên để cho ta thỉnh Phật trước.

Trưởng giả nói với sứ giả:

–Nếu đại vương nói ở trong nước vua, vua phải được thỉnh trước, về lý thật không đúng. Xin vua chớ nên gây trở ngại.

Sứ giả trở về tâu lại như vậy. Vua lại sai sứ giả nói với Trưởng giả:

–Nên biết! Giả như người có thỉnh rồi, ta cũng không gây trở ngại. Nhưng nếu người có thể làm thức ăn thơm ngon, Phật sẽ tự đến.

Trưởng giả Tích Tài nghe nói, liền ngay đêm ấy, dùng củi thơm để đốt nấu làm ra các thứ thức ăn uống sạch sẽ, mùi vị thơm ngon. Vua Mãn-độ-ma ở trong cung cũng làm các thức ăn uống.

Đến sáng sớm ngày hôm sau, trong nhà Trưởng giả đã trải bày giường tòa trang nghiêm tốt đẹp và những bình nước sạch. Sắp xếp xong rồi, sai người đến chỗ Phật, bạch với Phật:

–Thức ăn uống đã làm xong, giờ ăn cũng đã đến. Xin Phật đến

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

dự. Nay đã đúng lúc.

Bấy giờ, Phật Tỳ-bà-thi cùng chúng Tỳ-kheo đúng giờ, đắp y, bưng bình bát đến nhà Trưởng giả Tích Tài, nhận sự cúng dường.

Đến nơi, trước tiên Phật rửa chân, rồi ngồi trên tòa tốt đẹp nhất. Các chúng Tỳ-kheo mỗi người cũng đều rửa chân, ngồi theo thứ tự. Trưởng giả Tích Tài chấp tay cung kính, lễ sát chân Phật. Lễ rồi, tự bưng thức ăn thơm ngon dâng lên Phật Thế Tôn và lần lượt dâng đến các Tỳ-kheo.

Phật và chúng Tỳ-kheo ăn xong, râu lấy y bát, rửa tay sạch sẽ, lần lượt ngồi yên lặng. Trưởng giả Tích Tài cũng ngồi cung kính ở trước Phật, lắng nghe Phật nói pháp.

Khi đó, Phật Tỳ-bà-thi tùy theo khả năng của Trưởng giả Tích Tài, chỉ dạy lợi hành, giảng nói pháp chính yếu. Trưởng giả nghe pháp rồi rất vui mừng, đánh lễ sát chân Phật. Trưởng giả Tích Tài cúng dường xong rồi, Phật ra khỏi nhà ông ấy.

Lúc này, vua Mãn-độ-ma còn ở trong cung làm thức ăn uống, muốn cho hơn Trưởng giả. Vua bảo cận thần:

–Ở trong cung ta, quyến thuộc phi tần rất đông. Người nào làm thức ăn thơm ngon hảo hạng hơn Trưởng giả Tích Tài?

Cận thần tâu:

–Đại vương phải cấm các người bán củi. Trưởng giả sẽ không có củi để nấu được thức ăn ngon cúng dường Phật.

Vua y như lời nói, ra lệnh cấm bán củi. Nếu người nào cố bán sẽ bị đuổi ra khỏi nước.

Trưởng giả Tích Tài nghe có lệnh cấm bán củi, sinh lòng tức giận, nói:

–Trong nhà của ta đã có gỗ thơm, còn cần gì củi, để đốt thân mình sao?

Trưởng giả ở nhà, lấy gỗ hương và dùng dầu thơm đốt nấu làm thức ăn. Mùi thơm ấy tỏa khắp trong thành lớn.

Vua Mãn-độ-ma nghe mùi thơm này, hỏi cận thần:

–Mùi thơm này từ nơi nào bay đến?

Cận thần thưa:

–Mùi thơm này từ nhà của Trưởng giả Tích Tài, ông ấy đem gỗ thơm đốt nấu làm thức ăn uống nên các mùi thơm ấy bay đến nơi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

này.

Vua nghe nói thế, biết Phật đã nhận lời thỉnh mời và đã đến nhà của Trưởng giả, liền buồn rầu bảo với cận thần:

–Trong cung của ta sao không có gỗ thơm?

Cận thần tâu:

–Ngoài chợ không có gỗ thơm, làm sao ông ta có được? Đại vương nên biết! Trưởng giả Tích Tài nhà tuy giàu có nhưng không có con, sau khi qua đời sẽ không có người nối nghiệp, mọi thứ hiện có ở đây sẽ thuộc về đại vương.

Vua Mãn-độ-ma dù nghe nói vậy nhưng cũng không vui.

Cận thần tâu:

–Đại vương đừng nên buồn rầu. Người nên thỉnh mời Phật để cúng dường vào ngày khác như đã muốn. Thần sẽ có cách làm hơn Trưởng giả kia.

Khi cận thần nói vậy rồi, vua liền ra lệnh những người ở trong thành Mãn-độ-ma-để, phải dọn sạch hết tất cả cát, đá, sỏi và các vật dơ nhớp, dùng nước thơm Chiên-đàn rải cho thơm, đốt các hương thơm, đem các đồ quý báu, chân châu treo khắp nơi, trồng các cờ phướn, rải đủ các loại hoa, tất cả giống như vườn Hoan hỷ ở cõi trời không khác, luôn trong sáng, trang nghiêm đầy đủ các báu. Trang trí tòa ngời rất rộng lớn, bằng đủ các thứ báu tốt, đầy đủ các thức ăn mùi thơm ngon thượng hạng, hương sắc trong sạch, mùi vị ngon như mùi vị tô-đà ở cõi trời. Thức ăn như vậy đáng nên cúng dường ba cõi trung tôn.

Sắp đặt xong rồi, các cận thần tâu:

–Thành lớn này trong ngoài đều sạch sẽ, các thứ đều trang nghiêm. Thức ăn hảo hạng đều đã làm xong. Xin vua thỉnh mời Phật về để cúng dường.

Vua Mãn-độ-ma thấy việc này lòng rất vui mừng, bèn sai sứ giả đến chỗ Phật Tỳ-bà-thi, bạch với Phật:

–Xin Phật đến dự bữa cơm đã làm xong. Nay là đúng lúc.

Bấy giờ, Phật Tỳ-bà-thi và chúng Tỳ-kheo đáp y, bưng bình bát đến cung vua Mãn-độ-ma nhận sự cúng dường.

Đến nơi, trước tiên Phật rửa chân, ngồi trên tòa tốt nhất và cao đẹp nhất. Các chúng Tỳ-kheo cũng rửa chân, ngồi theo thứ tự.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vua Mãn-độ-ma bưng bình báu an lành, từ Phật trở xuống, dâng nước rửa đều khắp. Nhờ thần lực của Phật, có rồng an lành đứng giữa hư không, cầm trăm cái lọng che trên đỉnh đầu Phật Thế Tôn và các Tỳ-kheo. Đại phu nhân của vua cầm quạt làm bằng các thứ vàng, châu báu trang nghiêm tốt đẹp đứng hầu một bên Phật.

Các cung tần khác cũng cầm quạt báu, đứng hầu bên các Tỳ-kheo.

Vua Mãn-độ-ma làm lễ dưới chân Phật. Lễ rồi, bưng thức ăn thơm ngon hảo hạng, kính dâng Thế Tôn, sau đó dâng đến các Tỳ-kheo.

Khi ấy, Trưởng giả Tích Tài biết Phật cũng đến nơi vua Mãn-độ-ma mời thỉnh. Ông liền sai người đến đó, lên xem các việc được xếp bày, các thức ăn uống ngon dở ra sao.

Người này đến chỗ vua, thấy hết các việc đẹp đẽ lạ kỳ như vậy nên quên, ở lại không về.

Trưởng giả sai thêm người thứ hai đi, cũng lại không về.

Cuối cùng Trưởng giả tự đi đến nơi ấy.

Đến nơi, thấy các việc cúng dường thật đầy đủ, bèn nghĩ: “Trong cung vua được sắp đặt như vậy, không biết là do người nào làm? Nhà ta không có người nào làm được như vậy.”

Nghĩ rồi, trở về nhà mình, nói với người giữ kho:

–Ông có thể lấy vàng bạc, châu báu treo ở trên cửa, có người đến cầu xin gì thì cho, không cần dẫn vào đây, ta không muốn gặp.

Trưởng giả Tích Tài nói xong, vào nhà, ngồi yên một chỗ, ưu sầu buồn bã. Bấy giờ, Thiên chủ Đế Thích dùng Thiên nhãn quan sát, thấy việc này rồi nghĩ: “Trong cõi này, Trưởng giả Tích Tài là người đã bố thí cúng dường Phật Tỳ-bà-thi, là thí chủ đứng hàng đầu, có lòng tin trong sáng. Ta nên biến thân mình để giúp đỡ ông ấy.”

Nghĩ rồi, Thiên chủ Đế Thích ẩn thân hiện ra tướng Bà-la-môn, đến chỗ của Trưởng giả Tích Tài nói với người giữ cửa:

–Ông vào nhà báo với Trưởng giả: Có Bà-la-môn, dòng Kiều-thi-ca đang ở ngoài cửa, muốn gặp Trưởng giả.

Người giữ cửa nói:

–Trưởng giả đã dặn: “Nếu có người đến xin, cần gì thì cho, không nên dẫn vào.” Ông là Bà-la-môn, nếu muốn gì, nên lấy đi,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sao lại đòi gặp Trưởng giả?

Bà-la-môn nói:

–Ta không xin các thứ đồ vật, chỉ muốn xin gặp Trưởng giả.

Ông nên vì tôi mau vào báo rõ.

Người giữ cửa vào thưa:

–Có một người Bà-la-môn dòng Kiêu-thi-ca đang ở ngoài cửa, muốn gặp Trưởng giả.

Trưởng giả bảo:

–Người có thể nói với Bà-la-môn: Nếu có xin gì nên lấy đi, sao lại đòi gặp ta?

Người giữ cửa ra nói lại như vậy.

Bà-la-môn lại nói:

–Ta không xin gì. Chỉ muốn được gặp Trưởng giả.

Người giữ cửa lại vào thưa Trưởng giả. Trưởng giả đồng ý cho người ấy vào gặp.

Bà-la-môn vào rồi, nói với Trưởng giả:

–Vì sao ông buồn rầu không vui? Có điều gì lo âu phải không?

Lúc đó, Trưởng giả nói kệ:

*Ta không nói việc buồn
Nói cũng không thể thoát
Nếu làm ta thoát được
Ta sẽ nói với ông.*

Bà-la-môn nói:

–Ông hãy nói rõ nguyên nhân buồn rầu, tôi sẽ giải tỏa việc ấy cho ông.

Trưởng giả Tích Tài nói hết nguyên nhân rồi, Thiên chủ Đế Thích liền thấu tướng Bà-la-môn, hiện trở lại thân của mình, nói với Trưởng giả:

–Tôi là Thiên chủ Đế Thích. Tôi sẽ sai Thiên tử Tỳ-thủ-yết-ma đến giúp cho ông làm thức ăn thơm ngon để cúng dường Phật.

Nói rồi, ẩn về cung trời, truyền lệnh cho Thiên tử Tỳ-thủ-yết-ma:

–Ông đến nhà của Trưởng giả Tích Tài bí mật giúp làm thức ăn cúng dường Phật, không phải là tốt sao?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thiên tử vâng lệnh Thiên chủ Đế Thích, dùng thần lực xuống giúp đỡ cho Trưởng giả. Dùng sức thần thông biến thành rộng lớn, làm cho thấy đều trong sáng, xếp bày các thứ vật dụng châu báu thật trang nghiêm tốt đẹp, như cảnh ở cõi trời. Tòa báu giống cõi trời, thức ăn ngon cõi trời thấy đều đầy đủ. Có vua rồng Ái-la-phước-nỗ đứng trong hư không cầm trăm lọng che trên đỉnh đầu Phật.

Các rồng an lành, mỗi con cầm một cái lọng che trên đỉnh đầu các Tỳ-kheo. Có đồng nữ cõi trời cầm quạt bằng vàng báu trang nghiêm cao tốt đứng hầu bên Đức Phật. Các Thiên nữ khác cũng cầm quạt báu đứng bên các Tỳ-kheo.

Bấy giờ, Trưởng giả Tích Tài bưng các thức ăn thơm ngon cung kính dâng lên Phật và chúng Tỳ-kheo.

Lúc ấy, vua Mãn-độ-ma bảo sứ giả:

–Ông đến nhà Trưởng giả Tích Tài, lên xem nhà ấy xếp bày thức ăn và các thứ trang nghiêm ra sao?

Sứ giả vâng lệnh, đến nhà Trưởng giả, thấy hết các việc trang nghiêm, xem xong quên trở về. Vua lại sai người khác đi, cũng quên trở về. Thái tử đi, cũng không về. Cuối cùng, vua tự đến nơi ấy, lên đứng bên ngoài cửa.

Bấy giờ, Phật Tỳ-bà-thi biết vua ở bên ngoài, mới bảo Trưởng giả Tích Tài:

–Trước, ông nói lời không tốt với vua Mãn-độ-ma, ấy thật là tội lỗi. Nay vua ở ngoài cửa nhà ông, ông mau ra xin tạ tội.

Trưởng giả liền ra ngoài, thấy vua rồi xin tạ tội, rước vua vào. Vua vào nhà, thấy các thức ăn thơm ngon, các thứ trang nghiêm tốt đẹp ở cõi trời. Thấy xong, đều quên hết các việc trước kia.

Vua nói với Trưởng giả:

–Ông đã cúng dường Phật các thứ cao tốt như vậy. Nếu như mỗi ngày có thể cúng dường Phật và chúng Tỳ-kheo thì không có gì so sánh được.

Trưởng giả Tích Tài lòng sinh thanh tịnh, lễ trước chân Phật, phát nguyện:

–Xin cho con nhờ phước đức cúng dường Phật và chúng Tỳ-kheo, như là đã làm căn lành, đời sau sẽ được giàu có tự tại, đầy đủ tất cả. Sinh vào nơi nào trong cõi người cũng đều được thọ hưởng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phước trời, không sinh lòng tham lam, xa lìa nghiệp tham, được pháp thiện lợi như ngày hôm nay. Ở trong chánh pháp của Phật, theo Phật xuất gia.

Phát nguyện xong, Phật Tỳ-bà-thi và chúng Tỳ-kheo đến nhà Trưởng giả an cư trong ba tháng.

Bấy giờ, Đức Phật Thích-ca Mâu-ni bảo các Tỳ-kheo:

– Ý các ông như thế nào? Lúc ở trong pháp hội của Phật Tỳ-bà-thi, Trưởng giả Tích Tài đâu phải người nào khác, nay chính là Tỳ-kheo Quang Minh. Vì khi ấy, nói lời không tốt với vua Mãn-độ-ma nên phải chịu quả báo: Trong năm trăm đời đều cùng mẹ bị lửa đốt. Cho đến đời này cũng lại như vậy. Nhưng do đời trước đã trồng căn lành, ở thời Phật Tỳ-bà-thi và phát nguyện lớn, nay đã thành thực, làm Trưởng giả giàu có, đầy đủ tất cả, ở trong cõi người thọ hưởng phước trời, làm việc thiện lợi cho đến các việc oai lực. Vào thời Phật Tỳ-bà-thi và cuối cùng đang ở trong pháp của ta xuất gia học đạo, dứt các phiền não, chứng A-la-hán.

Các Tỳ-kheo! Do nhân duyên này, các ông nên biết, tất cả chúng sinh nếu tạo một nghiệp đen, chắc chắn phải chịu một quả báo đen. Nếu tạo một nghiệp trắng, chắc chắn sẽ nhận được một quả báo trắng.

Vậy nên các Tỳ-kheo, Nghiệp nhân đen hoặc trắng, đều có một quả báo, chắc chắn không mất. Phải biết tất cả đều do mình đã làm ra. Tỳ-kheo các ông nên tu học như vậy.

Phật giảng nói kinh này xong, các chúng Tỳ-kheo đã nghe Phật nói đều rất vui mừng, tin nhận, vâng làm.

